Amcabey

Sayı: 40

Büyük başın derdi büyük olur!..

Olsun!.

İki şef döndü Kebek'ten dedi: «ilân olsun,
Hedef hem Avrupa, hem koskoca Balkan olsun;

Yürüsün Müttefik askerleri kat'î zafere,
General Ayzenhover şarka kumandan olsun;

Alaman öyle bunalsın ki akınlarla bu yıl,
Harbe girdim diye yıllarca peşiman olsun;

Japonun hakkını vermekte geciktik amma,
Pasifik harbini halletmeğe peyman olsun!.»

Bize etmiş gibidir âlem emanet barışı,
Denilir Türkiye tek sulha nigehban olsun.

Açarak şevk ile İzmirdeki mutat Fuarı,
Dedik her millet için neş'eli seyran olsun.

Dileyen gelsin otursun, dileyen eğlensin,
Sulhu tatsın da biraz zevk ile mihman olsun.

Bereketten yana maşallahı var memleketin,
Ko biraz muhtekirin aklı perişan olsun!.

Öne dört yolcu alır şimdi tramvaylarımız,
İçi isterse balık istifi sükkân olsun!.

Bu gün İstanbulu görseydi Nedim şairimiz,
Şu sözüm -derdi,- benim namıma ferman olsun:

— Frenin sâkınarak basma aman vatmânım,
Aşınan ray, sıkışan bir yığın insan olsun!.

SAĞDIÇ

Beşiktaş, Behiç Kışınbay'a :

A. — İstediğiniz karikatür neşredilecektir. Fakat öteki dileğinize gelince.. İş değişir. Nasreddin Hoca bir gün bir ev yaptırmağa kalkmış. Her görenden bir ses: Aman hocam merdiveni şuraya yap!.. Aman hocam kapıyı buraya aç!.. Hoca dost canlısı bir adam olduğu için kimseyi kırmak istememiş ve herkesin dediğini yapmış. Nihayet ev bitmiş. Bitmiş ama içine girilip oturulur gibi değil. Ne yapsın?.. Tutmuş bu evin yanına bir de kendi isteğine göre bir ev yapmış. Görenler «Nedir bunlar hocam?» diye sorunca, Hoca :

«Bu dostların hatırı için, bu da kendim için!» dermiş!.. Anlaşılan bizim de dostlar için ayrı, kendimiz için ayrı bir mecmua çıkarmamız gerekiyor. Fakat buna imkân olmadığı için bu bir taneyi hoş görmenizi dileriz!

Devamlı okuyucularımızdan H. D. ye:

A. — Tarhini yazdığınız mecmuayı elde edemediğimiz için istediğiniz resmi basmak mümkün olmadı. Sizde kopyası varsa gönderin basalım.

Aydın, Ahmet Uyar'a :

A. — «Sevdiğim kıza aşkımı nasıl söyliyeyim?..» diye soruyorsunuz. A benim yufka yürekli oğlum, bunun için ne diye tatlı canını üzüyorsun?.. Zamanımızın kızlarında — güzel ve seçme bile olsa — lâfa ehemmiyet verecek göz var mı?.. Aşkını söz yerine bir madde, bir rakam ile ifade et, bak nasıl makbule geçer!..

İbrahim Turgal'a :

A. — Geçen sene o sizi sevmiş, siz onu sevmemişsiniz. Bu sene siz onu seviyorsunuz, fakat o sizi sevmiyor!.. Bu durumda yapılacak bir şey vardır bayım: Ona karşı duyduğunuz sevgiyi içinizde saklayıp bir sene daha beklemek!.. Zira anlaşılıyor ki gelecek sene — sağolursanız — sevmek sırası bayanda!.. O zaman siz de sevginizi onun sevgisi ile karşılaştırır, murada erersiniz!

Bütün okuyuculara :

A. — Son, hediyeli müsabakamızda hediye kazananların isimleri (38) nci sayımızda ilân edildi. Hediye kazananlar bir an evvel gelip hediyelerini alsınlar!..

Cilt : 2 — Sayı : 40
4 EYLÜL 1943
Fiatı 10 Kuruştur

Amcabey

CUMARTESİ GÜNLERİ ÇIKAR SİYASÎ MİZAH MECMUASI

İDARE YERİ :
Cağaloğlu yokuşu, Acımusluk sokağı No. 15
Posta kutusu : 555 İst., Telefon : 20084

Müessisi:
CEMAL NADİR GÜLER

ABONE ŞARTLARI :
Yurt içi : Bir seneliği 500, Altı aylığı 250 Kş.
Yurt dışı : Bir seneliği 900, Altı aylığı 500 Kş.

Dev Aynası

Roma'nın sesi !.

Son günlerde pek sık rastlanan gazete ilânları göze çarpmakta idi. Bunlardan biri de Roma radyosunun ilânı idi. «Romayı dinleyiniz!» emrile başlıyan bu ilânda Roma radyosunun Türk dilile yaptığı neşriyat saatları haber verilir ve kimbilir neler umulurdu!..

Olaylar ve Romadan çıkan falsolu sesler artık böyle bir ilân külfetine lüzum bırakmadı şükür!.. Fakat şimdi de bunun tamamen aksine bir emirle başlıyan ilânlara ihtiyaç vardır sanıyoruz :

«Romayı dinlemeyin!..»

Zor iş !..

Geçen gün, gümüş paraları altın suyuna batırıp altın yapan bir şebeke yakalandı.

Bu suçun cezası nedir bilmiyoruz ama eski mantık ve vicdan ölçülerine göre tâyin edilen bu cezanın tatbikinde sayın hâkimlerin zorluk çekeceklerini sanıyoruz.

Zira gün geçmiyor ki ajanslar bir âlimin balık etinden pamuk; bir kimyagerin kömürden ipek; bir fen adamının odundan et yaptığını dünyaya yayıyorlar!.. Bu icatların yanında altın olan gümüşler solda sıfır kalsa gerektir!.. Eldeki ceza ölçülerine göre de bu icat sahiplerini ipe çekmek, hiç değilse ellerini kesmek icap eder. Halbuki bu mucitlerin altın kalemlerle medeniyet tarihine yazıldıklarına şüphe yoktur!..

Hâkimlik zor iş!.

Pastörize ahlâk..

Sıra sıra, boy boy, çeşit çeşit ipek çorap fabrikaları ve bir de muhteşem likör fabrikası bulunan bir şehirde bir ekmek ve bir süt fabrikası olmayışına gülmeli mi, ağlamalı mı pek kestiremiyoruz ama bir fabrika açılarak süt meselesinin yoluna konmak üzere olduğu müjdesine epey sevindik.

Ancak bu memlekette sütü bir mesele haline koyan yalnız fabrikasızlık değildir. Bu meselede — her bozuk işin kabuğu altından sırıtan — bir ahlâk meselesi vardır.

Şehrin sağlığı postörize süt kadar pastörize ahlâka da muhtaçtır!.

AMCABEY

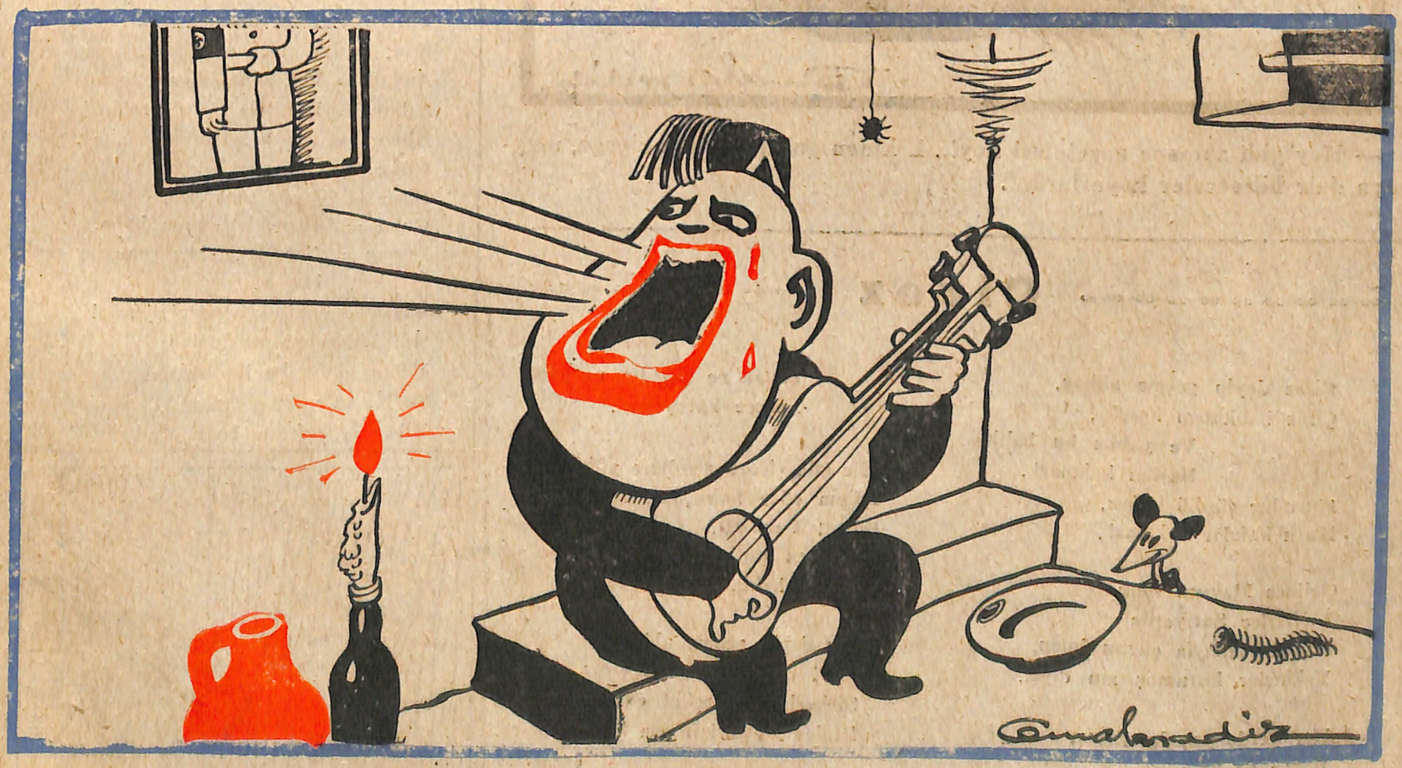

Mussolini — Hapishane çeşmesi yandanakıyor yandan,
Mahpusluk bir şey değil, ayrılık var bir yandan,
Ben neler oldum yâr yoluna!..

— Hey gidi zamane gazeteleri hey!.. Eskiden gazeteler hep çiçeğe, meyvaya dair bilmeceler koyarlardı...

Çiroz

Çiroz deyip geçme ahbap,
Çiroz balıkların başıdır,
Ve yalnız bu balık,
Baştan kokmaz!..
Kurudur çünkü kafası,
Kuru kafalar kokmaz!..

Gelince Mayısın sonu
İndirirler Sarıyerde
Davul zurnayla çirozu İpten,
Yoklarlar kurumuş mu diye..

Her yerde yaşadır itibar,
Bazan da başa,
Bazan ne başadır, ne yaşa,
Sadece kuruyadır!.

Bir gün çirozu gemilere yüklerler,
İçtima eder balıkçılar birliği,
İktisat Vekilliği.
Meclisten kararlar çıkar,
Çirozlar hakkında!..

Çiroz deyip geçme ahbap,
Hususi trenle ekselans çiroz,
Sirkeciden hareket edince tonlarla
Beslenir açlıktan ona benzeyenler
onlarla!..

Ankara : HAYTAY

Baki kalan bu kubbede

MÂNALI ŞEYLER!..

Bizim memleketimizde okur yazar insanların parmakla gösterildiği, hele kadınlarımızın arasında binde bir okur yazar olduğu devirlerde, renklerin, çiçeklerin, otların, taşların, hülâsa yüz binlerce şeyin, bir mısra, bir beyit yahut bir kıta ile ifade edilmiş birer mânası vardı. Herkes, bilhassa dört kaşlı delikanlılarla kocalarından hoşnut olmıyan kadınlar, bunlardan bir çoğunu ezberlerdi. Küçücük bir kutu yahut ipekten veya atlastan yapılmış bir kesecik içine konulan beş on parça şey, bir damla mürekkep bile kullanmadan, gönül dertlerini döken, havadislerle dolu bir muhabbet name olurdu!..

Meselâ, bir bohçacı kadın, bir hanımefendiye böyle bir kesecik getirir, kadın kesey: heyecanla açar, içinden çıkan «Bir inci tanesini, bir gümüş pul parçasını, bir kâğıt parçasını, bir kuru armut dilimini, bir sabun kırıntısını, bir kömür parçasını, kuru bir gül yaprağını, bir hasır çöpünü, bir çuha parçasını, bir tarçın parçasını, bir karanfil çöpünü, bir tel saçı, bir üzüm tanesini, bir gümüş tel ile bir karabiber tanesini» heyecan ile gözden geçirirdi. Bakınız, âşığı olan delikanlı bu şeylerle neler söylemiştir :

İnci = Sensin güzellerin genci
Karanfil = Karanfilsin kararın yok,
Gonce gülsün timarın yok,
Ben seni çoktan severim,
Senin benden haberin yok.
Pul = Derdime derman bul.
Kâat = Bayılırım saat saat.
Armut = Ver bana bir umut.
Sabun = Derdinle oldum zabun!
Kömür = Ben öleyim, sana ömür.
Gül = Ben ağlayım, sen gül.
Hasır = Olayım sana esir.
Çuha = Üstüne bulunmaz baha.
Darçın = Sen gel, ben çekeyim senin harcın.
Sırma = Gözünü benden ayırma!
Saç = Başıma sensin taç.
Üzüm = Benim iki gözüm.
Tel = Ölüyorum tez gel!
Biber = Yok mu bana bir haber!?

— Sökül paraları, yoksa şu biti yakandan içeri atarım!..

Amcabeyden rivayet

«BİZİM DENİZ» İN «YELKENLİSİ»!

Gazetelerin verdiği havadislere bakılırsa, «Mussolini», Napoli yakınında bulunan Ponza adasında mahpus imiş. Sabık Düçe, bütün gün:

— İtalya, harbi kazandı!

Diye bağırarak gezmekte ve isterik gülme krizleri geçirmekte imiş.

Eğer bu haber doğru ise, «Mussolini, kazandı!» demektir, istediği kadar gülebilir. Bu havadisi okuyan bir arkadaş, Nizameddin Nazife sordu:

— Ne dersin üstat?

Nizam, gözlerini uzaklara dikti ve kükredi :

— Artık, bir zamanlar sayıkladığı «Bizim deniz» de pupa yelken gidebilir!

KAZARA ŞÖHRETLER!..

Romaya yapılan hava akınlarında «Maria Della Grazie» kilisesi de kısmen yıkılmış. Kilisede, meşhur Leonard de Vincis» nin «Akşam yemeği» tablosu da, garip bir tesadüf eseri olarak kurtarılmış. Bu meşhur ressamın tabloları, ne hikmettir, hep kaza geçiriyor. «Joconde» da bir tarihte, Pariste, müzeden aşırılmış, bir çok aramalardan sonra bulunmuştu. O sırada muharebe filân olmadığı için, bu hâdise, dünya efkârı umumiyesini bir hayli oyalamıştı. Atlatılan yeni kaza, harp haberleri arasında, pek göze çarpmıyor.

Cami, medrese tabloları üstadı ressam Şevket Dağ'a sorduk :

— Üstat, «Akşam yemeği» tablosunu tanıyor musunuz?

— Hayır! Ama, bundan sonra tanırız.

— Neden bundan sonra?

— Kaza geçirdiği için, her tarafta resimleri basılacaktır. Bazı şöhretler kazara gelirler!.

ŞEFTALİLER!..

Ressam Kenan, heykeltraş Belling ve bir de heykeltraş Nejat, mükellef, muhteşem bir yemişçi dükkânının önünde durmuşlar; Galatasaray resim sergilerinin natürmortlarla süslü saloniarını andıran vitrini, yutkuna yutkuna seyrediyorlardı.

Ressam Kenan: — Vay anasını, diye bağırdı, 350 kuruşa şeftali!..

Heykeltraş Belling Almanca şaşıp Türkçe konuşarak :

— 350 kuğuş?.. Satilik bunlağ?..

Diye sordu ve sepetlerinde utançlarından kıpkırmızı kesilen şeftalilerin yanaklarını okşadı. Heykeltraş Nejat :

— Hayır üstat, dedi, bu fiata şeftali satılık olmaz. Bu şeftaliler kiralık!..

Doktor Amcanın öğütleri:

TAKSİT HASTALIĞI!..

Kibar ve lüks yerlerde görülen bir hastalıktır!

(Modern iktısat prensiplerine göre, çeyizsiz, çemensiz evleniveren gençler arasında da çok görülür:)

Başlayışı : Hastalık, bono imzalamak ve kefil aramakla başlar!..

Ârazı : Hasta, hastalığın devamınca peynir - ekmekten başka bir şey yiyemez olur!.. Sık sık takvime bakıp günleri sayar!..

Tahribatı : Bütçeyi alstüst eder. Eğer hasta aylıklı ise maaşını kuşa benzetir!..

Tedavisi : Ne olursa olsun peşin para ile alış veriş etmektir!

Doktor Amca

— Sulh olur olmaz seninle Avrupaya gidelim!..
— Gidemem!.. Yüreğim dayanmaz!..

[Gizli fuhuş yapan 100 kız yakalandı] — Gazetelerden —

— Suçunuz ne sizin kızım?..
— Fuhşu gizli yapmışız...

Hikâye:

Dâhiyan

— Bugün, yine geç kalmışsın?

— Bırak, dinini seversen... Eve gitmeğe canım istemiyor.

— Neden?

— Soğudum be... Evden soğudum.

— Ne oldu, yine?

— Karı ile kavga ettik.

— Olagan şeylerdir, canım, mesele çıkarma.

— Hayır! Dargınız. Konuşmuyoruz.

— Fena, çok fena... Sen, aklı başında, düşünceli bir adamsındır. Git, barış...

— Hayır! Barışamam. Benim domuz inadım vardır.

— Peki, kaç gündür konuşmuyorsunuz?

— Tam, on beş gündür.

— On beş gün mü? On beş gün mü?

— Neye şaşırdın bu kadar?

— Sahi, on beş gün mü?

— Evet.

— Akıl, sır erecek şey değil.

— Neden?

— Bırak, nedeni? Şaka etmiyorsun ya?

— Ne münasebet! Ne diye yalan söyliyeyim?

— O halde, ne yapıyorsunuz?

— Hiç!

— Nasıl hiç?

— Ben, eve gittiğim zaman, karı, zıbarmış yatmış olur. Ben de, yemeğimi yer, yatarım.

— Odalarınız ayrı mı?

— Hayır. Bir odada yatarız.

— Öyle ise, yataklarınız ayrı.

— Hayır. Bir şiltede yatarız. Yalnız, yorganlarımız ayrıdır.

— Haydi, sen konuşmuyorsun, diyelim; karın da ağzını açıp bir şey söylemiyor mu?

— Hayır! Söylemiyor.

— Parmak ısırılacak şey!.. Bana, pek merak oldu, biraz etraflıca anlatır mısın?

Eski şiirlerin yeni medlûlleri :

« Kasîde der

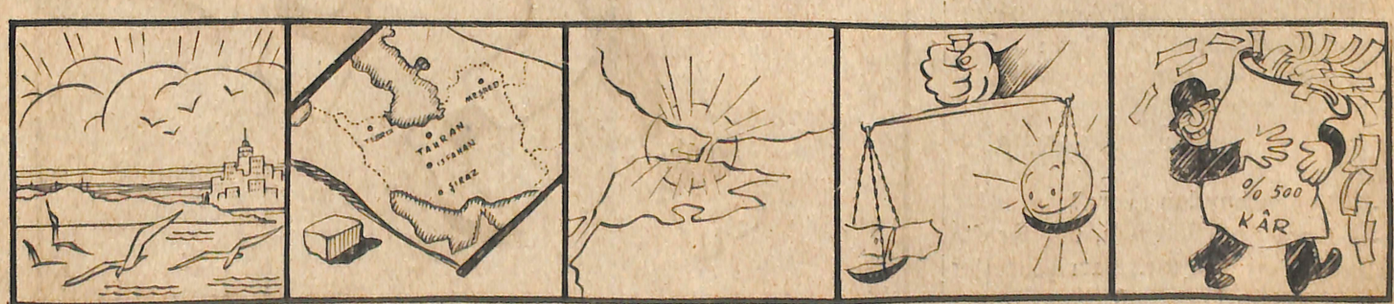

Bu şehri Stanbul ki bî misl-ü bahadır	Bir senkine yekpare acem mülkü fedadır	Bir gevher-i yekpare iki bahr arasında	Hurşid-i cihantapla tartılsa sezadır	Bir kân-ı niamdır ki anın gevheri ikbal

e Keşif!..

Yazan: Mahmut Yesari

— Merak olan, ne?

— Ev hali... Öteberi lâzım olur. Ne yaparsınız?

— Karı, gider, lâzım olanları bakkaldan alır; ben de gider, bakkalın hesabını görürüm.

— Yalnız bakkalla iş bitmez ki... Sütçü, zerzevatçı, bir evin bin türlü ihtiyacı vardır.

— Ay başında aylığı aldım mı, gazı, yağı, pirinci, şekeri, kahveyi, makarnayı, eve istif ederim.

— Aylık gazı, şekeri, kahveyi geç.

— Üç aylık istihkaklara göre, diyelim. Artık, ay sonuna, istihkak sonuna kadar, idare ederiz.

— Karın, sigara içer mi?

— İki günde bir paket.

— Seninle konuşmadığı için tütünü nasıl alır?

— Bakkaldan.

— Bakkalda yoksa?

— Boş paketi konsolun gözüne koyar; ben, gider, alır, boş paketin yerine koyarım.

— Öğle yemeklerini nasıl yersiniz?

— Ben, sabahtan, teldolapta ne bulursam yer, çıkarım.

— Eve, hiç erken gittiğin olmaz mı?

— Bazan, parasız kalınca, erken gidiyorum.

— Geceyi, nasıl geçiriyorsunuz?

— Karı ile, karşı karşıya otururuz.

— Konuşmaz mısınız?

— Konuşmayız... Ben, gazetemi açar, okurum; o da, eline bir dikiş alır, diker.

— Peki, sen, konuşmak istemez misin?

— Patlarım, patlarım ama, inat işte... Dişlerimi sıkarım, yine ağzımı açmam!

— Galiba, karın, sükûti bir kadın!

— Sükûti mi?.. Ondaki çene, kimde var? Bir kere açıldı mı sekiz saat, ara, durak vermeden söyler. En iyi cins makineler bo-

(Arkası s. 10 da)

— Bizi gördüler!..

— Emin misin?..

— Baksana, yelkenleri suya indir diler!..

(Devam edecek)

vasfı Istanbul... » — Nedim —

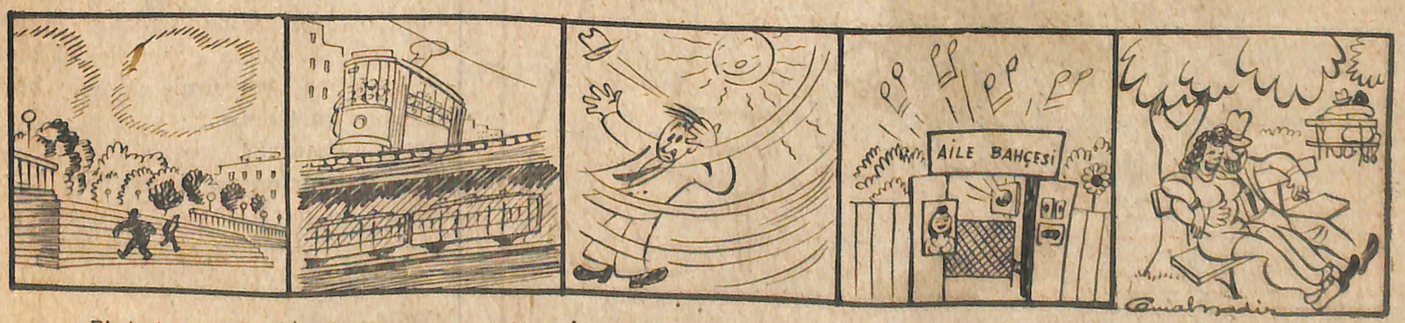

Bir bağ-ı iremdir ki gülü izz-ü alâdır | Altında mı üstünde midir cennet-i âlâ | Elhak bu ne halet bu ne hoş âb-u havâdır | Her bağçesi bir çemenistan-ı letafet | Her kûşesi bir meclis-i pür feyz-ü fadır

Felekten rivayet:

AMMA EĞLENMİŞLER..

Yazan : **Burhan FELEK**

— Ooo, maşallah beyim.. Görünmüyorsunuz artık.. Suadiyeye gideli kibarlaştınız..

Öteki kayıtsızlıkla :

— Yoo! Bilmem.. Tesadüf etmiyoruz..

— Nasıl Suadiye? Vakıt geçiyor mu?

— Mükemmel... Geçen akşam çok eğlendik.. Kalabalık, kıyamet..

— Gözünün üstüne ne olmuş?

— Ha! Gece dönerken karanlıkta başımı ağaç dalına çarptım.

— Fazlaca olmuştun galiba?

— Yoo! Ne içtik ki? Dört kişi yarım kilo rakı içtik.. İşte o kadar!.. Ama çok eğlendik....

***

Aynı adam o gün başka birine rastgeliyor..

— Yahu! Bugün bizim Hüsnüye rastgeldim.. Suadiyeye taşınmış..

— Öyle ya! Bilmiyor musun?

— Biliyorum ya! Lâkin galiba fazlaca içiyor.

— Neden bildin?

— Gözünü ağaca çarpmış, mosmor olmuş...

— Haaa! Şu hikâye.. Hangi ağaca çarpmış birader.. Dayak yemiş desene!

— Kimden? Ev uşağından mı?

— Hayır, kazinonun uşağından..

— Yok canım.. Neden o?

— Dinle! Efendim bunlar üç arkadaş Suadiyede bir yere gitmişler.. Rakı ısmarlamışlar, biraz da meze. Malûm ya! Bu zıkkım mezesiz gitmez. Biraz patlıcan kızartması, bir kaç sardalye balığı, biraz da ciğer tavası gibi şeyler.. Uzatmıyalım, yemişler içmişler.. Vakıt gelmiş.. Hesap istemişler.. Garson bir kâğıt getirmiş..

Birisi bakmış :

— Benim gözüm iyi seçmiyor, şuna bir de sen bak..

Öteki bakmış.. Seçememiş, Hüsnüye vermişler.. O bakmış, garsona demiş ki :

— Kuzum bu bizim masanın hesabı değil.. Biz kırk beş liralık ne yedik, ne içtik? Anlıyor musun, al bunu da bizim hesabı getir..

Garson gitmiş. Beş dakika sonra iri yarı iki arkadaşile daha gelmiş.. Bunlardan biri oranın kiracısı imiş.. Hüsnü buna demiş ki :

— Kuzum. Biz yarım kilo rakı içtik. Biraz patlıcan, biraz ciğer tavası yedik. İşte o kadar.. Halbuki hesap puslasında kırk beş lira görünüyor.. Bu...

— Uzatma beyim! Bunun burası lüküs kazinodur. Gelmeden evvel soraydınız. Bizim fiatlarımız budur.

Hüsnü azıcık hallenecek olmuş.

— Bu ne rezalet! Hiç insaf kalmadı mı? Getirin bana tasdikli tarifeyi. Bakalım insan anasının nikâhını...

Demeğe kalmamış..

— Vay sen benin anama küfrediyorsun! Bu rakıyı adam ağzına içmeli.

— Benim ağzım, senin...

Ondan ötesi malûm değil... Herifler Hüsnünün üstüne çullanmışlar. Atmışlar köteği!.. Öteki iki arkadaşı da şahit yazılmamak için ipi kırmış... Oğlan adamakıllı dayak yedikten sonra üstelik kazinoda rezalet çıkardığı için karakola çağrılmış. Fakat bir tanıdığa rastgelmiş de güç belâ yakasını kurtarmış...

— Paralar?.

— Patırdı esnasında cüzdanı kaybolmuş...

— Desene güzel eğlenmişler...

— Sorma!.. Böyle eğlence dostlar başına..

— Yahu! Sahiden bizde sayfiye hayatı ucuzladı be!.

B. FELEK

— Şu pazarlardan öteberi almak için kupon yerine birer boks eldiveni verseler daha büyük iyilik olacak!..

BUGÜN

Dünya acaip,
Kalmamış ayıp;
Kıyamet yakın!.

Kadında vefa,
Erkekte kafa,
Arama sakın!..

İzdivaç, para..
Aşk bir maskara,
Gördün mü hali?..

Bilmem ki ama,
Benim boynuma;
Bunun vebali!..

Yoktu akarım,
Kaçınca karım;
Yuttumdu hapı!..

Tak dedi cana;
Her yerden bana,
Kapandı kapı!..

KÜLHANİ

Amcabey'in
Mizahî Romanı : 9

Banker Arif!

Yazan : MUHTAR SERMET ALUS

O da değil. Babaya çekişten ve doğuştan vücutce ufak yapılı, çocukluğunda cılız ve kavruk idiyse de on yedisini aştıktan sonra epeyce serpmiş, bıyıkları belirmiş, sesi kalınlaşmıştı.

İnnallahe maassabirin!.. Evlenme, dünya evine girme, şeriatin emrini yerine getirme cihetlerine bu oğlan neden yanaşmıyor? Taş gibi hissiz duruyor?

Bu noktaları kura kura, oynatacak hale gelen Kadriye hanım, bir gece yatakta uykusu kaçmış, düşüne, düşüne derinlere dalmışken;

— Sakın, demişti, bir sevdiği olmasın!.. Öyle ya cahillik, toyluk bu. Aşifte çok, bini bir paraya. Oğlancağız uslu uslu, efendi efendi kalemine gidip gelirken, fingirdeğin biri kafes, kapı aralığından gözükür, fingirder, kalbini çeler.

Bu ihtimal aklına gelir gelmez kurcaladıkça kurcalamış, kafasındaki kanaati kökleştirmiş, kesip atmıştı:

— Evet, görülen köye kılağuz istemez. Mutlaka bir şırfıntıya gönlünü kaptırdı. Vallahi de, billâhi de bu böyle!

Eyvahlar olsun!.. Gördün mü başlara geleni şimdi? Artık gelsin beyini işletme :

Acaba kim bu soysuz, uğursuz, ırzsız?

Evvelâ mahalledeki kızları, tazeleri bir bir gözünün önüne getirmiş, haddeden geçirmiş, bütün ihtimalleri incelemişti :

Semtte hoppalardan, konu komşuya yaka silktirenlerden, anasına babasına diz döğdürenlerden kim var? Derin düşünceye varmadan, hemen art arda buluyor ve kendi kendine diyordu ki :

Kapı çuhadarının kızı!.. O ne Makbuledir o... Yirmisini bulduğu halde hâlâ kısmeti çıkmamış, evde kalmış, o ne kız kurusudur o!..

Geçen yıl, babasının babası yerindeki, saçlı sakallı, damatlı torunlu, Boyuna sokakta ıslıklar, öhö öhö (Haccül haremeyn) Tapu mümeyyizini çileden çıkaran, kara sevdalara uğratan, zırdeliye döndüren, mahalleye matı maskara eden o kahbe değil miydi? Çamaşırları ipe asmak, toplayıp almak bahanesile tahtaboşa çıkıp çıkıp, (ligolte) göğsünü, çırıl çıplak kollarını, çorapsız bacaklarını göstermeler. Bitişik cumbaya oturup ut çalışlar, şarkı söyleyişler; (İhtiyar olsam da gönlüm tazedir) i telmihli telmihli tutturuşlar. (Anne ben hastayım marul isterim, haftanın başına düğün isterim) türküsünü diline presenk edişler. Atlı hasas rezilin utanmazlığı, arlanmazlığı âleme dümbe düdük olmadı mıydı?

Yoksa Kapıçuhadarının Makbule değil de Topal Mollanın torunu Nadire olacak hayasız mı Arifçiğin gönlünde köşeyi kaptı?

Mahallede gidişatı çeteleden düzgün, ırzı yumurtadan sağlam olanlardan ikincisi de o. Koca sarıklı, göbekli, şanlı şöhretli Molla beyi rezil ve rüsva etti idi. Cıvarın çapkınları, ipsiz sapsızları evlerine az mı musallat oldular?

ler, hapşırtılar. Budalalığıma bak, önceleri işin iç yüzünün farkında değilim. Rum zerzavatçı beygirini kaşandırmak için ıslık çalıyor sanıyordum. Kara müezzinin uçarı oğlu öhö öhölerle buna Hacı berberi zekleniyor zannediyorum. Hapşırtıları da Andelip basmaya karşı, (Kara biber burnumuza kaçtı da hapşırıyoruz) demeğe getiriyorlar zehabına varıyorum.

Meğerse kazın ayağı başkaymış : Dişi köpek kuyruk sallamayınca erkek köpek peşine düşmez.

Ardından bir kuruntu daha :

Yoksa Pavrikalar kâtibi Moda burunlu herifin üvey kızı zabiziba Leman mı Arifin kalbine girivereri?

O da ne yere bakar, yürek yakarlardandır; ne saman altından su yürütenlerdendir. Sülün gibi kocasını toprağa sokmuşluğundan melûl mahzun tavırlar takınışına, boyuna ağlamaklı haller gösterişine, ağzı kilitli, yüzü ekşi duruşuna bakma. Hepsi yapmacık, sahte; avanaklar, hımbıllar inanır.

(Arkası var)

Altmış sene yaşıyan bir Amerikalı:

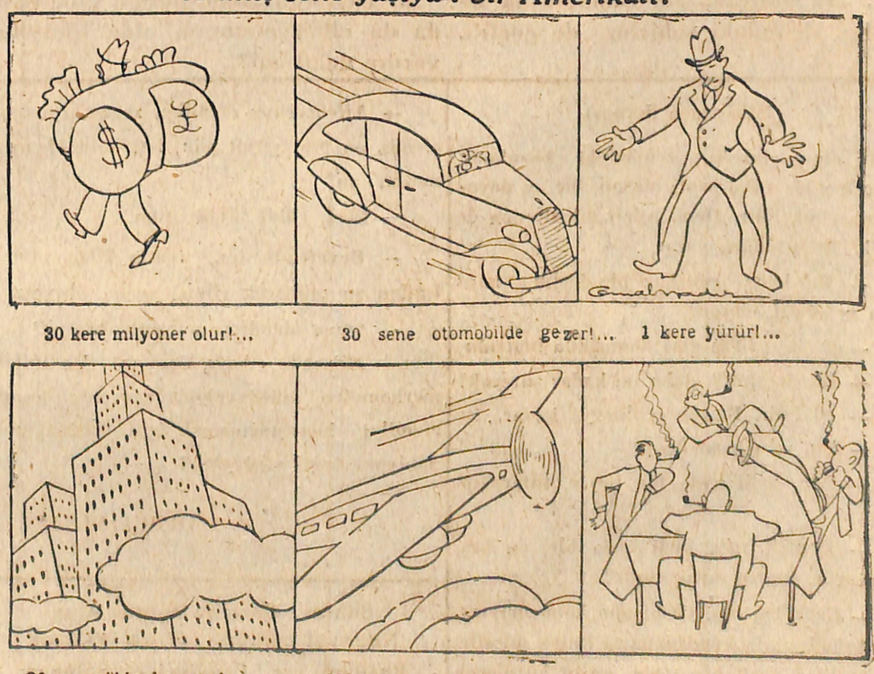

(Gelecek sayıda 60 sene yaşıyan kadını)

Amcabey ve ev buhranı!

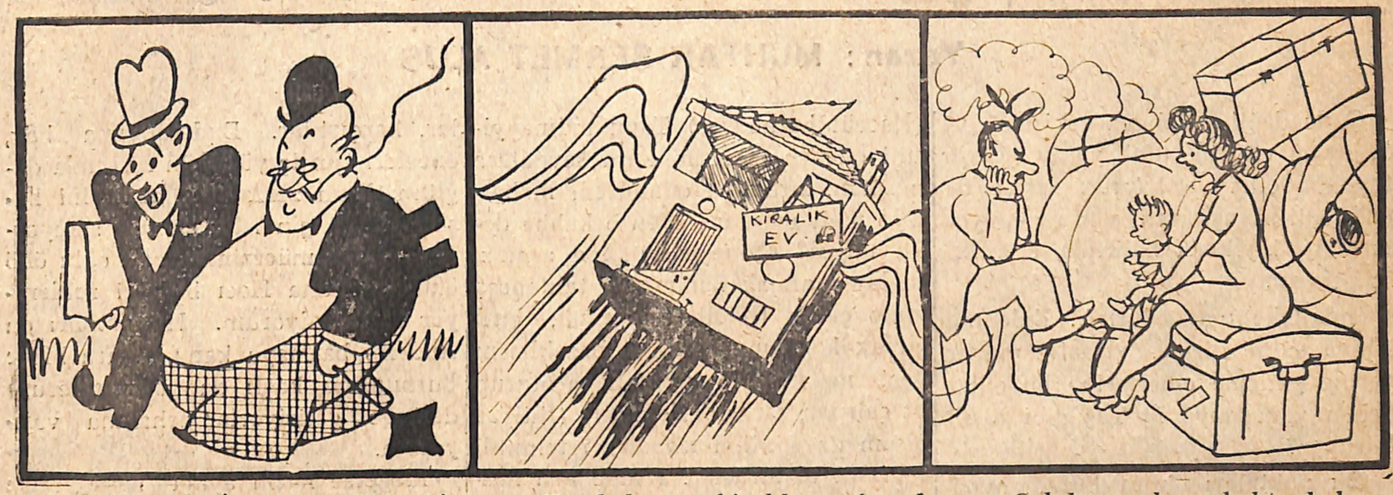

— Ev buhranı İstanbulda ikide bir tepen bir derttir Amcabey...

... Bir bakarsın kiralık ev hayal olup gitmiş...

... Çoluk çocuk sokakta kalmışsın!..

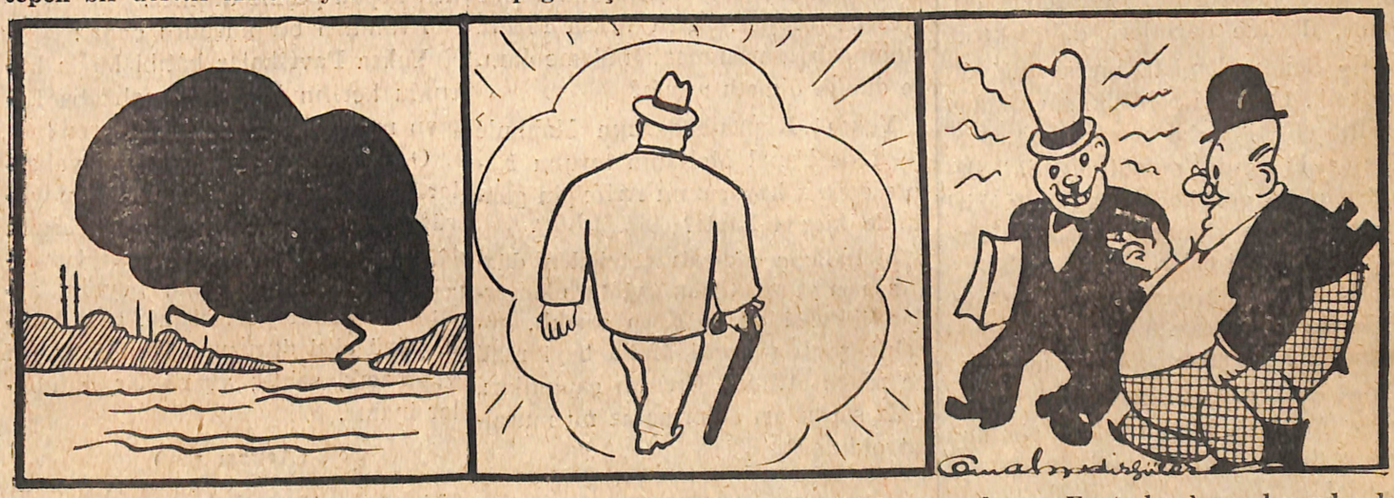

... Bu buhran, son zamanlarda İstanbul dışındaki şehirlere de geçti!..

... Her buhranda olduğu gibi bunda da elbet memnun olan kimseler vardır değil mi?..

A. — Evet, bunların başında da ev işlerini sevmiyen bayanlar olsa gerektir!

(Hikâyeden devam)

zulur, onun çenesinin zembereği bozulmaz. Çenesine bir taksi saati taksan, bir ay dayanacağı şüphelidir. Hem, hileli taksilerden de değil... Saat, doğru yazar.

— Bu kadar çenebaz bir kadın, nasıl olup ta sükût ediyor?

— O da, benim gibi domuzuna inatçıdır

— Bu dargınlık, daha ne kadar sürecek?

— İşi bilir. Hırsım geçinceye kadar...

— Bu, ne sürekli hırs?

— Altı, yedi ayda bir, böyle, tutarağım tutar.

— Demek, altı, yedi ayda bir, on beş, yirmi gün dargın dururşunuz?

— Evet. On beş, yirmi gün konuşmayız.

Arkadaşımla konuşmamıza kulak misafiri olmuş, orta yaşlı bir adam, ezilip büzülerek sordu :

— Affedersiniz efendim, zevceniz hanım efendi, on beş, yirmi gün, hakikaten konuşmazlar mı?

— Evet, ciddî söylüyorum.

— Beyefendi, bu, inatla filân olmaz Lûtfen şu mübarek elinizi verin, öpeyim.

— Aman efendim, ne yapıyorsunuz?

— Müsaade ediniz, öpeyim. Ve lûtfen, merhameten, mürüvveten, zevceniz hanım efendiyi konuşturmamak için bulduğunuz dâhiyane keşfi söyleyiniz!

MAHMUT YESARİ

Sahibi : Sermet Muhtar Alus
Neşriyat müdürü : Rıza Yücer
Basıldığı yer : Cumhuriyet matbaası
Rotatif baskı

T. İŞ BANKASI
Küçük Tasarruf Hesapları
1943 İKRAMİYE PLÂNI
KEŞİDELER : 1 Şubat, 3 Mayıs, 2 Ağustos, 1 İkinciteşrin tarihlerinde yapılır.
1943 İKRAMİYELERİ

1	adet	1999	Liralık	= 1999	— Lira
1	»	999	»	= 999.—	»
1	»	888	»	= 888.—	»
1	»	777	»	= 777.—	»
1	»	666	»	= 666.—	»
1	»	555	»	= 555.—	»
1	»	444	»	= 444.—	»
2	»	333	»	= 666.—	»
10	»	222	»	= 2220 —	»
30	»	99	»	= 2970 —	»
60	»	44	»	= 2640 —	»
250	»	22	»	= 5500.—	»
334	»	11	»	= 3674.—	»

Türkiye İş Bankasına para yatırmakla yalnız para biriktirmiş ve faiz almış olmaz, aynı zamanda talihinizi de denemiş olursunuz.

1 den 33 e kadar

biriktirdiğiniz AMCABEY'leri ne yaptınız?..

Eğer onları güzel bir kap içinde saklamak istiyorsanız idarehanemize gönderin, ciltletelim veya bir klâsöre koyduralım.

Üstü «Amcabey» damgasile ve «Cemal Nadir» imzasile süslü klâsörlerin fiatı (5), ciltlerin (3) liradır. Taşra için posta ücreti alınmaz. Eski nüshalar idarehanemizden tedarik edilebilir.

Bulmaca

Elinize lûtfen bir kalem, bir kâğıt alın ve şu yukarıda gördüğünüz tahta perdelerin yerlerini değiştirerek sıraya koyun. Çünkü üstünde harfler yazılı tahtalar öyle karışık konmuş ki bu harflerin vücuda getirdiği cümle okunmaz olmuş. Bu cümleyi siz bulun bakalım!..

EN KAPALI İŞTAH

V İ T O M A

DOMATES SUYU İLE

Hemen açılır!..

YOLUNUZ

Beyoğluna düşüp İstiklâl caddesinden geçtiniz mi bilmem?..

Eğer geçmedinizse bir gün bilhassa gidin ve

FOTO SABAH

vitrinlerindeki resimlere bir göz atın!..

Herkesin «FOTO SABAH» ı methetmesindeki sırrı o zaman anlıyacaksınız!

BİR KADININ

Başlıca cazibesini teninin düzgünlüğü temin eder. En son Amerikan formülüne göre en ince bir şekilde imal edilen

GÖZEN

Pudrası modern renklerde yapılır. GÖZEN pudrası bayanların tâbirince «TUTAN» pudradır. Her yerde arayınız.

Adres: Yeni postane caddesi. No: 5

İkramiye Adedi	İkramiye Miktarı Lira	İkramiye Tutarı Lira
1	40.000	40.000
1	20.000	20.000
1	10.000	10.000
6	5.000	30.000
15	2.000	30.000
50	1.000	50.000
120	500	60.000
800	100	80.000
800	50	40.000
2.000	20	40.000
8.000	10	80.000
80.000	3	240.000
91.794	- Yekûn -	720.000

Tam Bilet 3 , Yarım bilet 1,5 Liradır

MİLLİ PİYANGO NUN 30 AĞUSTOS ÇEKİLİŞİNDE BİRŞEY KAZANAMADINIZSA **15 EYLÜL** ÇEKİLİŞİ SİZİ BEKLİYOR! ZENGİN PLÂN!.. BOL İKRAMİYE!..

Amcabey

SİYASÎ MİZAH MECMUASI

Sayı: 40

Kara kedinin açıkta kaldığının resmidir!..